

THE EUROPEAN RESETTLEMENT NETWORK IS AN INCLUSIVE NETWORK THAT SUPPORTS THE DEVELOPMENT OF RESETTLEMENT IN EUROPE BY CONNECTING A VARIETY OF ACTORS INVOLVED IN REFUGEE RESETTLEMENT.

Network members have a shared commitment to refugee resettlement and protection, to the provision of durable solutions for refugees, and to ensuring refugees resettled to Europe receive integration support that provides them with the necessary tools to become fully participating citizens.

The membership comprises both organisations and individuals working in resettlement and integration policy and practice at different levels, in a variety of sectors, and at all stages of the resettlement process.

For more information about the European Resettlement Network, please contact the coordination team at info@resettlement.eu or visit us at www.resettlement.eu and become a member of the European Resettlement Network.

Hervestiging, relocatie of toelating op humanitaire gronden?!

Toelichting van de terminologie...

Veel Europese landen kiezen ervoor om vluchtelingen op te vangen en te beschermen in het kader van georganiseerde programma's die hulp bieden in de fasen vóór vertrek, tijdens de reis en na aankomst. Sommige programma's bieden tijdelijke bescherming totdat terugkeer naar het land van herkomst mogelijk is, en andere bieden permanente bescherming via de status van langdurig ingezetene in het ontvangende land. De begunstigen van deze programma's delen dezelfde ervaringen van aankomst in een nieuw land, en vaak zijn dezelfde organisaties betrokken bij de nationale opvang- en integratieactiviteiten. Dus, wat zijn dat voor programma's en hoe werken ze in Europa?

Hervestiging van vluchtelingen is volgens de definitie van de UNHCR 'de selectie en verplaatsing van vluchtelingen vanuit een land waar ze bescherming hebben gezocht naar een derde land dat hen – als vluchtelingen – toelaat met een permanente verblijfstatus'. Hervestiging is een methode om vluchtelingen te beschermen die in hun bestaan en hun vrijheid worden bedreigd; een 'duurzame oplossing' voor vluchtelingen, naast lokale integratie en vrijwillige repatriëring; en een teken van solidariteit met landen in ontwikkeling, die wereldwijd het merendeel van de vluchtelingen opvangen.

In de EU betekent hervestiging de verplaatsing van vluchtelingen van een land buiten de EU naar een EU-lidstaat. Er is een nauwe samenwerking tussen de lidstaten op vele gebieden van de herhuisvesting van vluchtelingen, bij het stellen van gemeenschappelijke hervestigingsprioriteiten, het ontwikkelen van financieringsinstrumenten, en praktische samenwerking via structuren als het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO) en het Europese Hervestigingsnetwerk. Hervestiging is een kernonderdeel van de externe dimensie van het asielbeleid van de Europese Unie, en een teken van solidariteit met derde landen.

De status en de rechten van de hervestigde vluchtelingen verschillen per land. Bij aankomst in België, Tsjechië, Frankrijk, Finland, Ierland, Portugal, Zweden en het VK ontvangen hervestigde vluchtelingen een permanente verblijfsvergunning. Vluchtelingen die worden hervestigd in Denemarken, Duitsland, IJsland, Nederland, Noorwegen, Roemenië en Spanje ontvangen een tijdelijke verblijfsvergunning. Na een bepaalde periode (die per land verschilt) en onder een aantal voorwaarden op gebied van taal, inburgering, financiële onafhankelijkheid en goed gedrag (eveneens per land verschillend) kunnen ze een aanvraag voor permanent verblijf indienen. Alle Europese landen bieden een pad naar staatsburgerschap en permanent verblijf, na een per land verschillende periode van wettelijk verblijf en onder variërende voorwaarden, zoals vermeld voor permanent verblijf.

De meeste Europese hervestigingslanden verlenen ofwel een volledige vluchtelingenstatus ofwel subsidiaire bescherming aan vluchtelingen. Vluchtelingen die worden hervestigd in Denemarken, Finland, IJsland, Ierland, Noorwegen (via selectiemissies), Portugal, Spanje, Zweden en het VK ontvangen onmiddellijk een vluchtelingenstatus. Vluchtelingen die worden hervestigd in België, Tsjechië, Frankrijk, Nederland, Noorwegen (via dossierselectie) en Roemenië moeten na aankomst in het land een

Co-financed by
the European
Commission

For more information about the European Resettlement Network, please contact the coordination team at info@resettlement.eu or visit us at www.resettlement.eu and become a member of the European Resettlement Network.

Co-financed by
the European
Commission

asielprocedure doorlopen. Vluchtelingen die in Duitsland worden hervestigd, krijgen geen vluchtelingenstatus maar een humanitaire status die niet dezelfde wettelijke voordelen omvat als die voor vluchtelingen.

Relocatie verwijst naar *de verhuizing van vluchtelingen van de ene EU-lidstaat naar de andere*. Dit is een *intern EU-proces*, waarin lidstaten een andere lidstaat helpen om de druk van een relatief grote vluchtelingenpopulatie te verminderen, door een aantal van deze vluchtelingen op te vangen. Relocatie is een uitdrukking van solidariteit en lastenverdeling binnen de EU, vooral voor de landen aan de randen van Europa die hoge aantallen vluchtelingen opvangen.

Relocatie binnen de EU vond tot nog toe plaats in het kader van het EU-project inzake hervestiging vanuit Malta (EUREMA). Dit programma, ingesteld door de EU, draagt bij aan de financiering van relocatieactiviteiten voor lidstaten die erkende begunstigen van internationale bescherming willen ontvangen vanuit Malta. In 2011 hebben 10 lidstaten 227 vluchtelingen vanuit Malta opgevangen via EUREMA. In een tweede fase van het project in 2012 hebben 7 lidstaten 86 relocations toegezegd. 8 andere lidstaten hebben opvang van 233 vluchtelingen toegezegd via bilaterale overeenkomsten met Malta.

Sommige Europese hervestigingslanden hebben plekken voor interne EU-relocatie toegewezen vanuit hun jaarlijkse hervestigingsquota. Zo bieden ze langdurige bescherming aan vluchtelingen uit Malta, maar verlagen ze tegelijk het totale aantal beschikbare hervestigingsplekken voor vluchtelingen van buiten de EU.

Toelating op humanitaire gronden is het proces waarin *landen opvang bieden aan groepen kwetsbare vluchtelingenpopulaties uit derde landen, om tijdelijke bescherming te bieden op humanitaire gronden*. Toelating op humanitaire gronden mag niet worden verward met een humanitaire of subsidiaire beschermingsstatus die wordt verleend aan asielaanvragers die in het land aanwezig zijn, of met een humanitair visum dat wordt verstrekt aan personen buiten de ontvangende staten, via hun nationale ambassades in derde landen. Begunstigen van toelating op humanitaire gronden krijgen een verblijfstitel met een korte geldigheidsduur in het opvangland, waarna de continue behoefte aan bescherming later opnieuw wordt onderzocht. Als aanvulling op de traditionele hervestigingsprogramma's van staten kan toelating op humanitaire gronden worden gebruikt voor een bepaalde vluchtelingenpopulatie die in een extreem onveilige of kwetsbare situatie verkeert en dringend bescherming behoeft. Het is een versneld proces waarmee grote aantallen vluchtelingen snel kunnen worden verplaatst.

In maart 2013 heeft de Duitse federale overheid aangekondigd dat ze 5000 Syrische vluchtelingen vanuit Libanon wil toelaten via een pilootprogramma voor toelating op humanitaire gronden. Het programma geeft voorrang aan vluchtelingen die humanitaire hulp behoeven of die familiebanden hebben met Duitsland, of aan personen die kunnen bijdragen aan de heropbouw van Syrië. Eind juni nodigde het Duitse parlement vervolgens de diverse landsdelen uit om aanvullende plaatsen aan te bieden zodat grotere aantallen Syriërs met familiebanden in Duitsland kunnen worden opgevangen. De eerste vluchtelingen worden verwacht vóór september 2013. Zij zullen een tijdelijke status van 2 jaar krijgen (met mogelijkheid tot verlenging).